

[SIMSON, DERDE BEDRIJF, TEKST]

Derde handeling, eerste uitkomst

De vorsten, Thoy

Tho De wanden van deez' zaal die hupplen van genucht,
de muren al verheugd die rijzen in de lucht,
1780 de blauwgesteende vloer en d' aarde krijgt bewegen,
de murmurende beken juichen om de zegen.
Den blijden hemel reit, 't gesternte is verblijd,
omdat w' ons eenmaal zien gewroken van onz' spijt.
Een spijt 'tgeen ongewoon was voor 't geslacht te dragen,⁹³
1785 die hemels zijn van bloed en goddelijk van magen.
Dorsten onz' ouders niet – ha, wonder als ik 't hoor! –
zelfs driesen een Jupijn in 't allerhoogste koor?
Den krijgsgod Mars die zag door een te licht geschemel
onz' reuzenstrijd: hij stond en sidderden in d' hemel.
1790 Wij hoopten berg op berg, wij vochten zo verwoed
dat al de Goôn van angst schier zweetten zweet en bloed.
Alleen voor deze uur dorst ons een Jode tergen,
voor wiens onzichtbre kracht wij mosten 't aanzicht bergen;
d' Hebreë die lang genoeg onz' krachten heeft ontcracht,
1795 is eindelijk verrast, die nu zijn vonnis wacht.
Nu vorsten,⁹⁴ wat voor dood of straffe zal hij dulden.
Eenieder geeft zijn raad, de lang verleden schulden,
de lang bewezen haat uit doemelijke nijd,
hoe wordt die nu voldaan?

Ah Geen zwaard te scherp en snijdt.

1800 Geen vlam en is te herd om 't leven hem te roven.
Geen dood is wreed genoeg: mijn heren wilt geloven,
al waar' al d' aardse pijn gesmolten all's in een,
zo oordeel ik voor hem, zo is ze nog te kleen.

So Hoe? Zal dan genen straf ons wraakhert kunnen stillen?

1805 **Re** Ja, wanneer w' hem zien al levende 't vel afvillen.

Phi Nee, dat en is niet wel, noch wettelijk geraên.

Re Geeft reden.

Phi Hij heeft ons het meeste leed gedaan
met zijn gezicht: zijn ogen die te vierig vlamden,
die brandden in zijn hoofd, wanneer hij vaak vergramden,
1810 en sloeg 't ontziglijk volk, hoe heldisch, groot, en grof,
en joeg haar zielen uit, en wierp haar rif in 't stof.

So Dus wordt naar recht, en reên, de ogen hem gebroken.

Waarin de mens misdoet, daar wordt hij in gewroken.

Tho Die reên schijnt niet heel vreemd.

Ah Zijn handen deên meer kwaad,

1815 en g'lijk een wijsgier wel te redenen bestaat,
ong'lukkig is de mens ond'r alle aardse dieren,
omdat hij handen heeft, d' handen als bloedgieren,
die moorden, doen veel kwaads: zij roven, breken trouw,
zijn schadelijk en streng. Dies ik rechtvaardigst' hou,
1820 'tgeen heilloos hier de mens ontdeugt door werken schendig,
maakt een verdiende straf, den booswicht weer ellendig.
D' handen die ons misdeên te wrevelig, en straf,
wilt door scherprechters bijl naar recht doen kappen af,
en handeloos en kan hij ons in 't minst niet deren.

1825 **Tho** Vorsten, wat dunkt u?
Re De wil die is bij de heren.
Willen ze wat ik wil, en doen ze 'tgeen ik raâ.
Phi Zij blinden hem.
Ah Geblind? Nu schoon geblind, 'k sta
uw reên niet toe (waarom?): zijn ogen wij niet vruchten.
Geen ogen waren 't, maar zijn handen deên ons zuchten.

1830 **So** En handeloos, en is hij ons niet dienstelijk of nut.
Phi Mijn heren, hoort mijn eens, 't onrijpe raden stut
de rekkelijke reên: blind zijnde kan hij malen,
blind zijnde kan hij best zijn ongeluk verhalen.
So Blind zijnde is hij niet een arm gevangen man?
1835 **Tho** Wie vreest een blinde doch?
Ha, wreev'le, hoe en kan
de lamvloedige straf van wraaklust meerder boge,
dan dat ze d' app'len breekt van uw vervloekte oge.
Scherprechter, kom, treê voort, gaat heen naar rechtsbesluit,

Scherprechter uit en weer in
en steekt d' onzalige Jood zijn beide ogen uit.

1840 **Re** Hij heeft het wel verdiend.
Ja, wel met dobbel reden.
Ah Mijn heugt te wel de smaad die hij onz' helden dede.
So 't Staat mij nog voor, helaas, hoe hij mijn neven sloeg.
Phi En mij gedenkt hoe dat hij al de vorsten joeg,
wanneer hij duizend man door 't kaaksbeen zendt ter hellen.

1845 **Re** Nu ziet hij ons niet meer die onz' ziel placht te kwellen.
Ah Geketend is degeen die al de strikken brak.
So Eerst was hij trots, en sterk, nu arm, blind en zwak.
Tho Ha, wispeltuurge vrouw! Hoe speelt gij met de groten,
gij eert, gij vleit, gij smeekt, gij kunt ter neder stoten,
1850 die g' op het heroïchst, en d' allerhoogst verheft.
Re Den bliksem allereerst den kruin der bergen treft.

Vertoninge waar men Simson, gebonden zijnde, de ogen uitsteekt

[LIED nr. 14 (geen afbeelding melodie)]

Rei der Joodse

1855 Schreit nu, Isralitse maagden,
want uw hertog is vermand,
wiens sterke hand
zijns vijands schoudren, lendnen plaagden.
Dien held, dien vorst, wonderaar,
en kan hiernaar

1860 de Joodse rei heur schand verwinnen,
die de rechte Rechter drukt.
Ja weggerukt
is nu 't versiersel der Jodinnen,
heur glorie, roem, pracht, en eer,
leit nu terneer.

1865 Wanneer men hem gevangen leide,
den blauwen hemel als bedroefd,
heeft niet vertoefd,
een regenvochte trane schreide
't droef meelijdende kristal,
om 't ongeval.

1870 De zon die borg zijn gulden luister,⁹⁵
en hij blies zijn fakkel uit.
Ja, 't droef geluid
wekten d' echo in het duister,
als d' Hebreë met droeve klacht,
1875 verloor zijn macht.

1880 De Gazareense die hem zagen,
loofden tot onz' schand en spot,
hun stenen God.
Iedereen hoorde men vragen:
'Is dat niet dien sterken man,
die 't al verwan?'

1885 Laas, bedroefde vrome vechter!
Israëls boog, schild, en scharm,
dijn kloeken arm,
o, nooit overwonnen rechter!
Gij legt nu terneergeveld,
door dwanggeweld.

Geen helden, zwaard, noch hun boge,
heeft uw stouten moed gemat.

1890   Geen van Gath,⁹⁶
vermocht op u, maar ziet de loge,
van een snô doortrokken hoer,
die valslijk zwoer.

1895   Die heeft uwe ziel gevangen,
en uw g'heiligd haar beroofd,
en u verdoofd.
Maar zij zal heur loon ontvangen.
Wie weet hoe 't veranderen zal,
't onwis geval.

Derde handeling, tweede uitkomst

Simson, Amri, Boer, Rei der Filistijnse

[Simson praat in zichzelf]⁹⁷

1900   Is er wel enig man zoveer de scepter zweit,
ong'lukkiger als ik? Die meer zijn ramp beschreit?
Die 't heilloos ongeval drukt meer met duizend wonden?
Ha Simson! 't Is uw schuld, uw schuld is 't en uw zonden!
Uw zonden hebben u bereid deez' zware straf!

1905   Uw zonden brachten u al ziende in uw graf.
Uw zonden groeven uit het lieve licht uws ogen.
Uw zonden hebben u te schandelijk bedrogen.
Bedrogen door een hoer, die valslijk u verried!
Fij, Delila! Dat ik mijn ogenlust u hiet,

1910   dat ik, verluste zot, uw schoonheid hoog ging roemen!
Die uur moet ieder Jood vervloeken en verdoemen,
die uur dat ik u zag was mijn onzaalge ramp!
Die uur dat ik u sprak werd 't ong'luk, dat de lamp
mijns levens ongeval, zijn heldre lichten miste,

1915   als ik in geile min mijn dagen met u kwistte!
Hoe was ik zo verrukt? Zo reukeloos en blind,
dat mijn verdwaasde ziel mijn ong'luk had bemind!
Ha, ong'luk al te zwaar! Ha, wrede tirannije!
Waarom mocht 't Godloos rot moorddadig niet afsnijen

1920   mij liever niet den hals, of branden deze leên,
of werpen 't zondig rif voor wilde dieren heen!
Tirannen zijn 't die nooit voldeên een wrede wrake
als zij met enen priem 't gezicht mijns ogen braken,
en bonden deze leên met keetnen van metaal.

1925   Ik sterf van smaad, en spijt, wanneer als ik 't verhaal,
hoe dat ik tot hun spot moet malen in een molen,
en krijg een bete broods, nog bedelwijs gestolen.
Mijn droge dorst, helaas, een troebel watervloed

- 1930 ternauwernood gescheid, mijn lust verzaden doet.
Aanschouwers die hier zijt, en ziet mijn treurig leven,
Ach, wilt m' een bolle broods om Godes wille geven!
Daarbij leent mij een herp, d'wijl ik in 't duister kweel,
opdat ik lusteloos voor 't lest mijn treurlied speel.
Dan schort mij nog een spons, om van deez' blinde ogen,
1935 mijn tranen lauw, en zout, mistroostlijk af te drogen.
En geeft gij 't niet uit liefd' deez' arm gevangen man,
deez' blindverachten Jood, zo bid ik, geeft het dan
om 't wonder dat mijn kracht, een jonge leeuw verstikte,
en dat door deze hand duiz'd naar hun adem snikte.
1940 Een die stadsdeuren droeg, en met een korzel hoofd,
slechts om een bruiloftsgift, eens driemaal tien man roofd'
hun vierkleên, en daarbij 't lief aangename leven.
'k Heb dik de vorsten zelf doen sidderen en beven,
'k en smeekte nooit om hulp, 'k en bad nooit om genaad',
1945 nieuw strikken die verbrak ik als een vlassen draad,
helaas, en kan dit nog.

Verschoninge

Boer, Rei der Filistijnse

- B** Wat 's hier alweer te klagen?
Of denk je dat het al mooi weer is, nee, alle dagen
en ist gien kermis. Voort, voort, weerom an de ploeg.
Toen je mijn koren aan brand staakt,⁹⁸ denk hoe ik loech,
1950 even alliens als een paard dat bijten wil.
O Simson, 't zel me wel zolang spijten. Stil!
Niet veel gerammel met die ketting! Hier komen juffrouwen.

Rei der Filistijnse

- Mijn vriend, is dit Simson?
B Ja 't, in trouwen,
dat is de veugel, beziet hem nou vrij wel.
1955 'k Wed dat hij mijn hangden nou niet ontlopen zel.

[LIED nr. 15 (afbeelding melodie)]

[de Rei zingt]

- Rei** . Lof Dagon, van uw wonder,
die ons sloeg en bracht t' onder,
die ons heeft weggerukt,
die hebt gij nu verdrukt.
1960 Die onz' helden verschrikte,
die nooit voor 't zwaard en wrikte,
die om een daad te gram,
stak licht in vuur en vlam

1965 om zo onz' haat te tergen,
d'olijf-, en wijngaardbergen.
Die man zie 'k nog bespot
door gunst van onzen God.

1970 Ha ogen! die mijn lust nog zien aan deze Jode,
die wrevelmoedig dwong den Filistijnsen arm,
nu is mijn ziel verheugd, nu hij leeft in 't gekarm,
nu zal zijn dapp're hand onz' krijgslui niet meer doden.

[LIED nr. 16 (geen afbeelding melodie)]

1975 Lof zij de God der Filistenen,
Lof zij al de Goôn met enen,
van Asklon, Ekron, Gath.
Lof zij de Goôn die, nimmer mat,
Asdods, Gaza's borg'ren lieten
sterven door veel duiz'd verdrieten.

B Ja juffers, dat leg ik hem genoeg op zijn bord.
S Mijn God, wat doet m' uw eer, en heil'ge naam tekort!⁹⁹
1980 Uw hout en stenen Goôn zijn maar onnutte blokken,
gij kleedt ze voor de kou met schoon vergulde rokken.
Z' en biên noch hulp, noch troost, zij kunnen zoveel zien
als ik doe.

B Ik zel jou bij gat verbiên
1985 onze Goôn te verachten, daar is er zoveel die de beelden eren,
en die de goodjes behangen met poppengoed en kleren:
zou me die al bestraffen? 't Kakebien werd een loof.

[Uit de verte nadert Amri]

Am Mijn vriend, wie is dat?

B Simson. Wat? Zin je doof?
Heb je 't flus niet ehoort? Wat schort jou dit te vragen?
Of zin je meed een Jood?

Am 'k Ben een van zijne magen.¹⁰⁰

1990 Ha Hemel, hoe ontroert mij dit verkruipe'nd' bloed!
Dat ik mijn eigen heer geblind aanschouwen moet.
Zo smadelijk veracht! Geketend als een slave!
Een die de sterkste was met goddelijke gave
zo rijkelijk begaafd, dat ieder die hem zag,
1995 zegende deze uur van zijn geboortensdag!
Laas, Heer, was ik uw knecht, als g' in uw eertijd heerste,
zo wil ik in uw druk mij bieden weder d' eerste
die u weer dienen zal, en in uw smaad en schand

dien ik u voor een hond, en lei u met der hand.

2000 Mijn vriend, of vijand, laat mij deez' gevangen dienen.
B Zo klink ik jou mee twee boeien an jouw bienen.
Zin je al mee besneên? Zo moet d' ien Jood met d' aêr in een gat.
Maar nog heb ik ze niet al, daar is er nog al mier in stad.

Pauza

Derde handeling, derde uitkomst

De Vorsten, Delila, Boer, Simson, Amri

Tho Lof,¹⁰¹ glorierijke Goôn, die in uw hemels zetel,
2005 straffen dien sterken Jood, die stout en hoog vermetel
uw Godheid heeft bespot, en schimpelijk veracht
uw zaad, de Filistijns van goddelijk geslacht.
Lof Dagon (grote God!) beweger van onz' zielen,
wij komen dezen dag nog voor uw beelde knielen.
2010 Deez' dag komt t' offren nog op uwe altaars plat,
de vorst t' Ekron, Asklon, Asdod, Gaza, en Gath.
Ah De krijger voor wiens kracht de Filisteus trilde:
dien dwinger die 't al dwong, die niemand nooit en stilde,
die niemand nooit en bond, maar schimpte met onz' God,
2015 is van een teedre vrouw door Dagon's gunst bespot.
Re Zolang den hemel blijft bezwadderd met de wolken,
zolang de ronde zon verlicht de werelds volken,
zolang de zilvre maan met tintelstarren schijnt,
zolang Neptuun noch stilt', noch zachte rust en vijndt,
2020 zal ieder na onz' dood ons blij geluk verwondren.
So Jupijn zag onze smaad, fluks hij begon te dondren,
en wierp te zeer vergramd zijn bliksem uit de locht.
Dagon stond op, en sprak: 'Ik heb een raad bedocht,
ik zal zijn moed'ge ziel doen matten door het minnen.'
2025 Daar helpt geen mensensterkt als Goden willen winnen.
Phi Eenieder breng' zijn gift tot dankbaarheid, alwaar
wij 't heilig offer doen op 't goddelijk altaar.
Eenieder looft de Goôn, die Simson als een Jode
veracht heeft, want hij eert noch dient geen vreemde Goden.
2030 Israëls God alleen looft hij met hart, en mond,
die hem niet helpen wou als m' hem gevangen bond.
'k Acht d' oorzaak is alleen de straffe van de zonden.
Tho De zonden hebben hem geketend, en gebonden.
Ah Onz' zonden hebben ons zo langen tijd verdrukt.
2035 **Re** En meerder zonden doen 't dat minder zond'gen.
So Geeft, Goôn, dat wij niet meer voor u en mogen zond'gen.
Phi Komt, gaan wij Godenlof groot maken, en verkond'gen.

Vertoninge waar de vorsten offeren in de tempel voor Dagon

Simson, met den jongen Amri

- S De vorsten die in pracht en grote pomperij,
preuts heersen, en gebiën, die spieglen hun aan mij.¹⁰²
- 2040 Ik, die ver overtrof de prinsen, die m' ontzagen.
Ik, die men zalig prees, en zegende mijn dagen.
Ik, die geen kroon ontzag, noch scepterlijke macht,
maal nu gelijk een slaaf, geketend en veracht.
Onzaligen Hebreë, nu vloekt m' uw eer, en leven
- 2045 als enen doden hond. Ha, wilt mij antwoord geven,
gij sprakeloze reën, die wettelijk gebiedt,
wikt, weegt, en balanceert mijn lijden, 'tgeen gij ziet.
Memphides, trotsen prins, wiens scepter rijk bepereld
bedwong den Afrikaan, die al de wijde wereld
- 2050 scheen veel te nauw of eng, wanneer hij in der ijl
zijn delta liet, en keert den rug den veil'gen Nijl,
om 't vrijgelaten volk, Gods uitverkoren zielen,
door 't scherp Egyptse staal tirannig te vernielen,
die vand geen zwaarder straf met al zijn Godloos heer,
- 2055 dan 't grondeloze graf in 't Arabische meer.
Den vetten Moabiet, den wreev'len Israëls temmer,
ontzielde Ehuds hand met een tweesnijdend lemmer.
Den scepter die te zwaar d' Hebreëen had gedrukt,
werd hem door Gera's zoon uit d' handen haast gerukt.
- 2060 Een Serubaalzoon, Abimelech de snode,
die tzeventig zijn broers verworregde en doodde,
dien Goddeloze vorst, en gesel van 't gemeen,
brak d' harsenpan eens wijfs met enen meulensteen.
Wat, zijn deez' snô tirans niet zachtelijk gesturven?
- 2065 Wat onverwachte dood hebben ze niet verwurven?
Onduldigen Daniet, misgunt gij hun 't geval?
Helaas, en zoud ik niet? Zegt reden? Zegt, en zal
om kleiner zond die 'k heb als deze drie bedreven,
mij 't rampzalige eind beroven 't droeve leven?
- 2070 Ik sterve duizend doên, mijn zond heeft niet verschuld
dees nikkerlijke straf. Nu Simson, met geduld
lijd, Godes hand, geloof 't, die drukt u in der assen
en d' wijl u 't lange haar weed'rom begint te wassen,
vermag zijn lieve gunst, wiens g'nade wonder werkt,
- 2075 uw zwakk' ontkrachte leën te geven d' eerste sterkt.
'k Vertwijfel aan zijn hulp, ach nee, wilt niet wanhopen,
d' ontfermhertigheids deur staat voor de zondaars open
zo wie met waar berouw van zonden tot hem komt,
zijn Godheid nimmermeer verwerpet of verdomt.
- 2080 Ach Here, ik geloof 't, vergeeft mij mijne zonden,
ik ben door mijne schuld gekerkerd, en gebonden.
Gij straft rechtveerdelijk, 'k verliet uw wet en woord.

Hier komen d' onbesneên, nu moet ik weed'rom voort.

**De vorsten zittende boven in den tempel aan een maaltijd met Delila;
Rei der Filistenen vrolijk zijnde, d' instrumenten oft muziek**

Tho Nu Delila, gij die zijt d' oorzaak van onz' vreugde,
2085 die onze vrolijkheid veroorzaakt door uw vlijt,
zingt nu eens 't blijde lied 'tgeen Dagon toegewijd
is, tot een dankbaarheid.

D Mijn ziele die verheugde,
o vorsten!, als ik zag dat uw versturven deugde,
2090 door Simson werd verjeugd, wiens al te wond're kracht
door mijn hand werd verrast, die ieder nu belacht.

't Moet met hem winter zijn die steeds in min verheugde.¹⁰³
Re Hij maalt, en draait een rad, 'tgeen nimmermeer en wint.
Hij was, of zag te gauw, maar d' ogen, die geblind
2095 **So** nu zijn, verzeekren ons, de krachten zijn gedwongen.
D' aldwinger die 't al dwong was sterk door 't lange haar,
Nu ist hem afgekort, nu dwingt m' hem.

Ah Mevrouw, waar-
naar ist dat gij toeft, daar dient nog eens gezongen.

Phi Mijn heren, zo 't u haagt, dat men eerst een beveelt,¹⁰⁴
2100 die Simson haal', opdat hij voor de vorsten speelt,
zo zien w' onz' ogenlust, en voeden onze wrake.

Tho 't Gevalt mij wel.

Ah 't Behaagt ons ook.

B 'k Zel maken,
heerschops, dat hij hier datelijk verschijn,
maar eerst klaar ik uit deze roemer mit wijn.

Pauza, de Filistijnse [rei]; instrumenten, en dansen

B Simson, komt veur den dag, en speelt wat snip, snap, snarp.
2105 De hoplui die begeren 't.

S Amri, haalt mij de harp.

B Past dat je me lustig maakt de vingeren te roeren.
't Is bijget voor heren en juffers, en veur gien plompe boeren.
Die verstaan hun dat spul niet, 't gaat boven hun begrijp,
2110 zij prijzen de veel, trommeltje, 't schot, en de zakpijp,¹⁰⁵

Ja, stel gij de snaren vast, ik weet mijn weetje,
in d' wijl het schaapje bleet, zo verliest het een beetje.

S Amri, wat 's dat voor een? Zo wrevel in de mond?

Am Mijn heer, het is een boer, voor u een snoden hond.

S Helaas, dat ben ik nu; ach Hemel, stort Uw gave¹⁰⁶
2115 nog eenmaal over een verachte, blinde slave.
Gunt mij o Here, Heer, dat ik beleef dien dag,
dat ik voor mijn gezicht mij eenmaal wreken mag.
Geeft Uwe knecht de kracht, mijn kracht is mij bezweken.
Ach, mocht ik mij nog aan de Filistijnen wreken.

[LIED nr. 17 (afbeelding melodie)]

't Lied der Filistijnen, zingende op den tempel¹⁰⁷

- 2120 De Goden die aard regeren,
groot geacht,
monarchen die 't hier al overheren
door hun macht,
moeten al,, door 't geval,,
2125 nu met den Filistijn,, vervrolijkt zijn.
- De koningen die hun scepters zwaaien
eël van bloed,
wiens ere geen tong en kan verbreien
biên ootmoed,
2130 d' God der Goôn,, die hun kroon
d' een naar believen geeft, en d' aêr ontleeft.
- De vorsten die d' Arabers tarten
door hun zwaard,
de stoute onversaagde herten
2135 kussen d' aard.
Al hun eer,, schild en speer,
ja pijlen, ende boog,, breekt Een omhoog.
- God die omhoog d' hemelen spande,
als een tent,
2140 die ons Simson gaf in handen,
heeft gewend
onzen druk,, dies 't geluk,
nu 't goddelijk geslacht,, vrolijk toelacht.
- 2145 Lof zij God Dagon die onz' zonden,
heeft bedekt,
die onze vijand heeft gebonden,
en begekt,
die ons joeg,, en versloeg,
die heeft nu onze God,, met smaad bespot.
- 2150 S Ai mij, ik ben zo moe, mijn benen mij bezwijken.
Amri, is daar veel volks?¹⁰⁸
- Am** De meeste van de rijken.
- S** De vorsten, 't is er al, de hoog' en lage staat.
Nu voor de leste dienst, mijn vriend, ik bid u, gaat,
en leidt mij onder 't huis, bij zuilen rust ik garen.

2155 **Am** Mijn heer, 't gebouw dat rust heel op deez' twee pilaren.
S Neemt deze harp, en maakt u weg. Here, helpt, mijn
ziele leeft, en sterft nu met den Filistijn.

Hier trekt hij den tempel omme, waar hij zelf onder blijft, met de vorsten

Derde handeling, laatste uitkomst

[LIED nr. 18 (afbeelding melodie)]

Rei der Joodse¹⁰⁹

2160 Beklagelijke vorst, ontziggelijke Jode,
doorluchtige Daniet, en onverschrikten held,
uw broeders, laas, zien u verslagen bij de dode,
o heerser!, was uw kracht en wonderlijk geweld

2165 d' oorzake van uw dood? Mosten deez' sterke armen
dij brengen in het graf, helaas, ontzielde kas,
laas, held die veertig jaar als rechter kondt beschermen
Israël, voor degeen die onzen vijand was.

Slaapt, slaapt, door uwe dood hebt gij drieduiz'd ontzield,
onbind'lijk was uw kracht, ô onverwonnen wonder!

G' hebt door uw sterkte sterk der sterken kracht vernield,¹¹⁰
wat schuilt hier g'heimenis, figurelijke onder!

2170 D' Heer Christus is, en was, de ware Nazareen,
d' Heer Christus is alleen hier afgebeeld geletterd,
onder een Simsons beeld, wiens grote kracht alleen,
heeft stervende de macht van 't helse rot verpletterd.

2175 Iscarioth die kust, hij levert door verraad,
Die ons van zond ontbindt, Die binden z' als gevangen,
zij blinden 's Werelds Licht naar Gods bescheiden raad,
z' hebben huns levens Vorst aan 't hout des kruis gehangen.

2180 O dood, Hij was uw dood! O hel, uw helse macht
viel schandelijk terneer, wanneer Gods Zoon verheven,
verwinnende verwon, en riep 't Is al volbracht'.
O Simson, Heiland Christ uw dood alleen doet leven.

2185 Ha sterken! Waar 's uw macht? Waar is uw wrevel rot?
Waar is uw rijken buit, en uw geroofde vaten?
Een Simson bindt uw kracht als een waarachtig God.
Ziet, ziet! Hij overwint, al scheen hij meest verlaten.

Waarom kond gij, ô graf! verderfelijke hel,
niet houden in uw schoot die allerhoogsten Koning?
't Was een onmogelijk werk, den Held in Israël
glorieuzelijk verrees naar 's Hemels blijde woning.

2190

Begraaft, neemt weg, ô Joôn! Beweent de sterkste man,
die ooit de zon bescheen, en moeder heeft gedragen,
dijns vaders huis beschrei die niet weer komen kan,
die *Uit levender jonst*¹¹¹ treureindig eindt zijn dagen.

*Blijft volstandig*¹¹²